

Der ligger mange milliarder dér til mere velfærd.

Samtidig vil vi gerne gøre opmærksom på, at hvis folk har mulighed for fortsat at komme ud og deltage aktivt i samfundet, kan man håbe, at det har den forebyggende effekt, at de så, fordi de lever et aktivt liv, ikke bliver så syge og dermed ikke skal have så mange udgifter til hjemmepleje og sygehusindlæggelser og andet, så det altså samfundsøkonomisk også vil være en fordel, at man kan komme ud og kan deltage aktivt i livet, også efter at man er blevet alderspensionist.

Dansk Folkeparti har jo nu bebudet, at de vil fremsætte deres eget forslag på området, og jeg håber så også, at det kommer. Vi vil selvfølgelig se positivt på forslaget. For os er det afgørende ikke, om det er vores forslag, der bliver vedtaget, eller et forslag med Dansk Folkeparti som forslagsstiller. Det afgørende for os er indholdet, og vi må så se på, hvad indholdet i forslaget fra Dansk Folkeparti er.

Så skal jeg takke Kristeligt Folkeparti mange gange for, at man støtter forslaget helhjertet, og at man også vil arbejde for det i forhold til finansloven.

Som der var bred enighed om i fredags, da vi behandlede et forslag fra Kristeligt Folkeparti om fjernelse af aldersdiskrimination, er det besynderligt, at der fortsat er så mange områder med aldersdiskrimination i det danske samfund. Der er ikke for os at se nogen menneskelige argumenter, der retfærdiggør, at fordi man bliver 67 år, har man lige pludselig ikke de samme behov, som før man blev 67 år, at man så skulle være blevet mindre handicappet. Tværtimod vil man ofte have et større behov for at få hjælp til at komme ud og være med forskellige steder, fordi man så ikke længere er på arbejdsmarkedet.

For den enkelte handicappede betyder det, at man i dag ikke længere har ledsageordning, når man bliver folkepensionist, at man så ofte får en forringet livskvalitet. Man får dårligere mulighed for at vedligeholde og træne de fysiske og psykiske færdigheder, man måtte have tilbage, og det kan så betyde, at man isolerer sig og dermed hurtigere bliver syg.

Derfor har vi fremsat det her forslag, som vi mener både menneskeligt for den enkelte i forhold til at fjerne diskrimination på et område og i forhold til også at sikre, at folk bliver mindre syge, ville kunne være en stor fordel, og vi håber

da, at det vil lykkes på et tidspunkt at få fjernet denne aldersdiskrimination.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om yngre handicappedes ret til botilbud.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).
(Fremsat 11/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag at pålægge regeringen at fremme lovforslag om yngre handicappedes ret til botilbud. Ifølge forslagsstillerne skal lovforslaget indeholde et retskrav om, at yngre handicappede skal have ret til et botilbud blandt jævnaldrende.

Kl. 16.55
Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen er helt enig med forslagsstillerne i, at handicappede er lige så forskellige som resten af befolkningen, og at hjælpen og tilbuddene skal tage udgangspunkt i den enkeltes behov.

Af regeringsgrundlaget om det fælles ansvar for de svageste i samfundet er handicappede også nævnt som en af de grupper, der skal indgå i planen om det fælles ansvar, hvortil der skal afsættes øgede ressourcer.

Generelt er handicappede heldigvis ikke som udgangspunkt svage, men det er vigtigt at huske, at der også inden for handicapgrupper er